

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Fides Christiana charitatem exigit. tit. 43

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

sola fides, inquit, iustificat & saluat, &c. Sed quid
hic facit Deus? certissimum est, Qualia sunt open-
tua, sic est fides tua.

FIDES CHRISTIANA
charitatem exigit.

TITVLVS XXXIII.

PRIMÒ notandum, quod scriptura de
nulla alia fide, id est, neq; iudaica, aut
Turcica, aut Gentilicia dicit, aut requi-
rit circa illam charitatem, sicut Chri-
stiana fides, de qua dicit Apostolus Ga-
lat. 5 quod haec sit vera, quando per charitatem ope-
ratur. Et August. dicit, quod dæmonum fides sit ab
que charitate, sed Christianorum Catholicorum ci-
charitate. Ideò charitas sola distinguit inter falsam
& veram fidem &c.

Secundò, Paulus sic combinat charitatem fidem,
quod afferit omnino fidem inualidam fore sine cha-
ritate, 1. Corint. 13. Si habuero omnem fidem, non au-
tem charitatem, nihil prodest. At dices: Quomodo
tunc volunt esse coniuncta, Fides, charitas, spes? Re-
spondeo. Fides fundat se super solam misericordiam
promissam propter Christū, charitas famula est, De-
seruiens, & proximo propter Deum. Spes est contri-
desperationem, que non confundit, Rom. 8. Haec au-
tem tria sic sunt connexa, quod vna virtutum sine al-
tera esse non possit. Vera fides non est absq; charita-
te, vera charitas non absque fide, vera spes non ab-
fide & charitate. Manent autem nunc in hoc saeculo
Fides, Spes, Charitas. Sed maxima harum est chari-
tas, eō quod ornat fidem & spem. Subinde, quod ei
diuturnior, id est, perpetua: hic enim incipit, &
pud beatos erit perfectior. Summa, charitas nunqui
excidit, 1. Corinth. 14. Ergo fides & spes, neque alia
virtus

13.

virtutes prosunt sine charitate. Ideo dicitur, quod
charitas est forma, id est, ornatus virtutum.

Tertiò, inquis: Penes quid cognoscam fidem esse
cum charitate, aut sine charitate? Respon. Ex fructi-
bus charitatis, quos enumerat Paulus, 1. Corin. 13. in-
quiens: Charitas patiens est, benigna est, id est, non
se separat à proximo, non se diuidit ab Ecclesia, non
æmularit, sicut sectæ contra Catholicos. Non agit
perperam, id est, machinatur tumultus. Non inflatur
sicut hæretici. Non est ambitiosa. Non querit quæ
sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gau-
det super iniquitate, congaudet veritati: omnia suf-
fert, omnia tolerat, omnia credit, &c. Summa. Perpē-
de omnes illas virtutes charitatis, & vide quomodo
sectarij laborant contra Catholicos, & reperies quid
sit fides sine charitate, & vbi hæc non sunt, ibi fides
nihil est. Ob id ergo Catholicci discernuntur à secta-
rijs penes charitatem.

At dices: Etiam Catholicci inter se non habent cha-
ritatem, ergo nec eorum fides prodest? Respon. Ve-
rum. Hæc fides nihil proderit sine charitate, vel extra
vel intra Ecclesiam: Ex quo tamen adhuc Catholicci
coniuncti sunt in unitate fidei, & in fide consentiunt
facilius conuertuntur ad pœnitentiam propter suf-
fragia aliorum. Sed hæretici cū non consentiunt, ne-
que in fide Catholica, neque inter se, & orationibus
Ecclesia non iuuantur, ideo peius habebunt.

Quartò, sectariorum ergo fides quoniam extra
charitatis vinculum est, tantum valet, quantum fides
Iudaica, Turcica, & Gentilicia. Il volunt credere in
Deum sine Christo. At Christus ait Ioan. 6. Nemo ve-
nit ad patrem, nisi per me. Sectarij volunt credere in
Christum sine charitate Christi. At si habuero om-
nem fidem, inquit Apostolus, 1. Corinth. 13. non au-
tem charitatem, nihil prodest, &cet. Summa. Uni-
tas, quam generat charitas, hanc pensat Deus. Nihil
ergo

154 SVMMA DOCTR. CHRIST.

ergo prodest iestare fidem & dicere, Domine Domine, Mat. 7. Si charitatis præceptum negligitur, Ioan. 15. Hoc est præceptum meum.

QUOMODO OMNES ARTI-
culi fidei nostræ Christianæ sunt
impugnati.

TITVLVS XLIV.

P Ostolus 1. Corinth. 1. inquit: Prædicamus Christū, Iudæis scandalum, Gentibus stultitiam, sed vocatis sanctis Dei, virtutem & sapientiam. An idè fides Christiana falsa est & vana, quod Iudæi & gentes non credunt? Romanor. 3. absit. An idè fides relinquenda est, quia aliqui hæretici, gentes & Iudæi eam negant, atque Sacra menta, pia opera, & id genus alia? Absit: est enim Deus verax, omnis autem homo mendax, Psalm. 115.

Primum articulum fidei nostræ, Credo in Deum patrem omnipotentem, creatorum cœli & terre, visibilium & inuisibilium creaturarum, &c. negant gentes, multos Deos fingentes, Psal. 95. Omnes dij gentium dæmonia. Et 1. Thessal. 4. sicut gentes, quæ Deum ignorant, totum igitur articulum fidei, & primum, Credo in Deum patrem omnipotentem &c. negant gentes. Secundum articulum, scilicet, credo in Iesum Christum filium eius unicum, Dominum nostrum, negant Iudei, & dicunt simpliciter Luc. 19. Nolumus hunc regnare super nos, & per consequens negant omnia, quæ adhærent huic articulo, quod conceptus sit de Spiritu sancto, Lucæ 2. Natus ex Maria virgine, & quod passus sit pro salute generis humani, sub præsidentia Pontij Pilati, mortuus & sepultus, quod resurrexit tertia die, quod ascendit in cœlos, & sedet ad dexteram patris omnipotentis, & inde veniens

turns